

El lector / l'expert

¿Quin és el planeta conegut més llunyà?

MARTA
MONTBAU
TERRASSA

Segons la Unió Astronòmica Internacional, un planeta és un cos celeste que gira al voltant del Sol; té massa suficient perquè la seva gravetat superi les forces del cos rígid, de forma que assumeixi una forma en equilibri hidrostàtic, i ha netejat l'entorn de la seva òrbita. El planeta més llunyà conegut és Neptú, que està a 4.500 milions de quilòmetres de distància mitjana al Sol. Per altra banda, hi ha els planetes nans, que compleixen les dues primeres característiques, però que no han netejat la rodalia de la seva òrbita.

Aquests planetes solen estar entre 42 i 55 unitats astronòmiques (una UA són uns 150 milions de quilòmetres). Per últim, els planetes extrasolars compleixen amb la definició de planeta del sistema solar, però giren al voltant de les seves respectives estrelles. El planeta extrasolar més llunyà descobert fins ara és l'OGLE2003-BLG-235, que està a 17.000 anys llum.

Montse Campàs i Ramon Naves.
Observatori Montcabrer de Cabrials

Poden efectuar la vostra consulta per carta, per telèfon (93.265.53.53) o a través del correu electrònic lector_experto@elperiodico.com

EL PAGAMENT DEL CÀNON DIGITAL
El delictes és un altreRogier Giner
Girona

¿Vostè sap que cada vegada que compra un disc compacte o un DVD per gravar les seves fotos i vídeos de les vacances (o similar) paga entre 0,17 i 0,44 cèntims de cànon digital, que van a parar a la SGAE i que aquesta les distribueix, entre d'altres, a músics que després evadeixen capitals a Liechtenstein o en altres paradisos fiscals? ¿Sap també que a Espanya no hi ha sentències condemnatòries pel sol fet de descarregar-se música des d'Emule o programes similars? Així doncs, quan torni a veure aquell famós anunci que compara un usuari de programes P2P amb un lladre de cotxes, pensi que no és cert. Potser és algun cantant que han de comparar amb el lladre de cotxes. Mentrestant, pot celebrar-ho descarregant la discografia d'algun cantant a través de P2P. Perquè, recordi-ho, no és delictes. En canvi, l'evasió de capitals, sí.

DEBAT SOBRE EDUCACIÓ

Primar altres factors

Núria Bordas
Barcelona

Ferran Ruiz diu, al seu article publicat el dia 26 de novembre, que és possible millorar l'educació. Jo també ho penso. Però no estic d'acord en com, si més no en el fet que proposa com a model de millora, el de l'escola Jacint Verdaguer de Sant Sadurn d'Anoia. I no dubto de la bonança d'aquest centre i de la vàlua del seu projecte. Però ¿ha de ser el model per a tota l'escola pública? El premi d'Educació que li ha atorgat la Generalitat així sembla indicar-ho. ¿On és el problema? Doncs en el fet que amb articles així es deixa de banda la realitat que són tots els centres que s'esforcen amb els mitjans que tenen. I això no ho hem de dubtar. També crec que posar com a exemple un centre que disposa d'uns pressupostos de més de 300.000 euros a l'any a través de l'AMPA no és saludable. Pot crear més ansietat que motivació, tant al col·lectiu d'ensenyants com al de progenitors. I, finalment, s'hauria de tenir clar que premiar la utilització de les tecnologies d'informació i de comunicació (TIC) és premiar la utilització d'una eina. Aquestes no

garanteixen res. Sí que és veritat que les TIC són una eina important, que fa falta conèixer, amb tranquil·litat, i que ajuden a resoldre problemes, però d'aquí a fer-ne un dels pilars de la millora educativa... Donant un premi com aquest només s'aconsegueix que els diaris acabin explicant que «tots els nens de cinquè van amb un portàtil sota el braç». ¿Qui parla de qualitat? ¿Qui parla d'educació de les persones? ¿Qui parla d'educació social i emocional, d'educació de l'esforç? ¿Podran les TIC, elles soles, garantir tot això? ¿Per què no es parla de ràtios, un factor que si es millora, segur que aporta beneficis?

IMMIGRANTS INCÍMICS

No és xenofòbia

Xavier Vidal
Barcelona

Suposo que molts d'aquells que fan bandera del que és políticament correcte m'acusaran de racista per aquesta carta, però només pretenc dir les coses objectivament. L'altre dia vaig agafar el metro quatre vegades i en tres ocasions un o dos sud-americans van entrar sense validar el bitllet. Molts diran que els d'aquí també entren sense pagar. Sí, però ¿en quina proporció? És molt més elevat el nombre d'estrangers. I són fets verificables, no és cap comentari xenofòb. En aquest sentit, em molesten que diguin que volen integrar-se, però si se'ls retreu la seva acció incorrecta, et diuen que ets un racista. I es queden tan amples.

CONDUCCIÓ DELS MOTORISTES

Un codi propi

Javier Prats Zudaire
Barcelona

Em va agradar la carta del Marcelo Abbad, publicada el 30 de novembre. El que no m'acaba de quedar clar és quin codi de circulació regeix per als motoristes. ¿Quin codi reflecteix que el carril propi de les motos és aquella línia blanca discontinua que separa els carrils de circulació? ¿Quin codi autoritza un motorista a posar-se davant d'un cotxe amb només una separació de només mig metre? ¿I que condueixin fent esses i movent-se a dreta i esquerra del seu propi carril? ¿I que arrenquin quan el semàfor de la calçada que travessa la seva es posa en ambre? ¿Em pot indicar Abbad en quin BOE es va pu-

blicar el codi de circulació de les motos TIC són una eina important, que fa falta conèixer, amb tranquil·litat, i que ajuden a resoldre problemes, però d'aquí a fer-ne un dels pilars de la millora educativa... Donant un premi com aquest només s'aconsegueix que els diaris acabin explicant que «tots els nens de cinquè van amb un portàtil sota el braç». ¿Qui parla de qualitat? ¿Qui parla d'educació de les persones? ¿Qui parla d'educació social i emocional, d'educació de l'esforç? ¿Podran les TIC, elles soles, garantir tot això? ¿Per què no es parla de ràtios, un factor que si es millora, segur que aporta beneficis?

DECLARACIONS DE L'IMT

Sense dades del sector

J. M. G. i vuit firmes més
Sant Quirze del Vallès

M'han indignat les declaracions del gerent de l'Institut Metropolità del Taxi (IMT), Miguel Àngel Martín, en una informació del dia 30 de novembre. Martín deia que pateixen una crisi important perquè ha baixat la facturació a prop d'un 40% i el preu de les llicències ha descendit un 50% en un any. Deia que hi ha molta gent hipotecada que està patint molt i treballant més de 15 hores per poder sobreviure. I l'única Administració que té marge de maniobra per pal·liar la situació es despenja amb aquestes declaracions: «No tinc dades de res». ¿S'imaginen el director d'una multinacional fent aquestes declaracions? ¿O qualsevol ministre? ¿Quant duraria en el seu càrrec? Del taxi en viuen més de 12.000 famílies directament, i el pressupost de diners públics que mou l'IMT hauria de servir per saber què passa dins del sector i prendre mesures davant la crisi. Hauríem de demanar explicacions perquè ens diguessin què és el que fan tot el dia a les seves oficines per després declarar això.

TRIOMFS EN EL KÁRTING

El campió Barrabeig

Joan F. Bonet
Barcelona

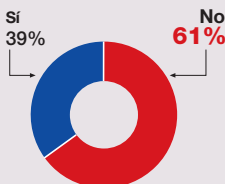
Felicito Carlos Sainz júnior per guanyar el Campionat d'Àsia Pacífic de KF-3, en la modalitat de kàrting. També per haver obtingut una setena plaça a l'Europeu i un segon lloc al Campionat d'Espanya. Però també s'ha de felicitar Gerard Barrabeig per haver estat el campió d'Espanya, per davant de Carlos Sainz júnior, i que mereixia ser nomenat en la secció Temps mort. En el món del kàrting, aconseguir un patrocinador és vital per al futur d'un bon pilot. Ignorar Gerard Barrabeig, vigent campió d'Espanya, significa tancar-li unes portes que segurament necessita tenir obertes per seguir guanyant campionats.

La pregunta

¿S'ha valorat prou la figura política de Pasqual Maragall?

Els vots a la web

Resultat d'ahir a les 21.30 h

924 vots

Salvador
Domínguez

Enginyer

No. En la meua opinió, s'ha valorat només l'etapa de Pasqual Maragall com a president de la Generalitat, i això és immoral. No hauríem d'oblidar que va ser un gran alcalde per a Barcelona, ja que va aconseguir modernitzar la ciutat.

Eve
Ardèvol

Administrativa

Sí. Jo crec que Pasqual Maragall ha tingut el reconeixement que es mereix dins de la seva etapa política. Les crítiques que ha rebut són justificades perquè, com qualsevol persona, també ha comès alguns errors.

Joan
Montells

Jubilat

No. A Pasqual Maragall se li han atribuït moltes crítiques que són profundament injustes, i crec que no ha rebut un reconeixement de la societat catalana. Si s'haguessin seguit les seves idees polítiques, Catalunya ara aniria molt millor.

Silvia
Tenas

Administrativa

No. Encara que hagi rebut algunes crítiques merescudes, penso que hi ha hagut una clara campanya de desprestigi contra Maragall. En general, la gent no ha sabut reconèixer la seva contribució i entrega a Catalunya.

La pròxima pregunta

¿Veieu perillar el vostre lloc de treball davant les xifres actuals d'atur? Respongueu a la web: www.elperiodico.cat

Petit observatori

JOSEP MARIA
Espinàs

Els bons,
¿sempre són
de fora?

En alguns pobles d'Espanya he trobat alguns anuncis xocants per a mi. Poden ser uns papers enganxats a la paret d'un carrer o a la porta de l'ajuntament. Hi ha qui vol vendre palla i qui vol llogar un ramat d'ovelles. Ciutadà com sóc, no recordo haver trobat mai als diaris barcelonins cap oferta agrícola o ramadera.

De tant en tant m'agrada donar un cop d'ull als anuncis enquadrats que apareixen en els diaris d'aquí que acostumo a llegir. No és que busqui feina. És que els petits anuncis, i els no tan petits, que omplen les pàgines dedicades a ofertes i demandes, són un testimoni de què passa a la ciutat on visc. És necessari això que se'n diu comercials, secretàries, caps de venda -queda molt bé dir-ne sales manager-, tècnics electrònics, enginyers, mecànics, comptables... i metges.

En un únic diari he trobat, un diumenge, alguns anuncis força visibles que demanen professionals mèdics. Un hospital local fa saber que necessita un metge o una metgessa que sigui especialista en medicina familiar i comunitària. Una altra població ofereix feina al mateix tipus de professionals i també a un especialista en pediatria. Més: en un altre hospital comarcal fa falta cobrir la plaça de cap de servei d'urgències i la del cap del servei d'anestesiologia i reanimació. I un gran hospital de Barcelona busca metges per a urgències.

L'anunci que m'ha sorprès més és el d'un altre gran hospital que vol contractar un director o directora del Servei de Medicina Intensiva. El director escollit s'incorporarà a l'equip d'aquest servei. I jo penso: ¿és que no es pot trobar el director entre els metges que ja treballen en aquest servei? El professional que es busca, ¿s'ha d'«importar»?

A Catalunya hi ha tota una tradició d'aprenentatge que en l'àmbit de la medicina hospitalària no s'ha via perdut. Els metges auxiliars que demostraven tenir més competència passaven a ser titulars. D'aquesta escola de formació dins un centre en sortien catedràtics i primeres figures. De fet, un fitxatge extern era una rareza.

Em costa creure que, entre metges que han treballat, sovint durant anys, en el servei d'una especialització sanitària, no es pugui trobar el successor del director. Un professional que ja hagi fet una excel·lent carrera a la casa.

La decisió de contractar gent de fora que ja tingui un prestigi, ¿és millor que fabricar prestigi? D'un bon planter propi bé en pot sortir un Messi. =